

[Ibsen.]

købe begge Dele i det frie Marked, hvor man vil, til den billigste Pris, og naar det ikke er sket, er det altsaa en Misforstaaelse fra Hospitalsledelsens Side.

Men der er een Ting, jeg ikke fik Besked paa, og som jeg derfor gerne vil spørge igen om, det er, hvorledes det forholder sig med Licitationerne, om der er afholdt Licitationer over Leveringerne til Hospitalet, og hvorledes disse foregaar, da det har en vis Betydning for de Folk, der skal byde. Det fik jeg ingen Oplysning om.

Olufson: Den højtærede Minister udtalte, at han havde altid haft den højeste Respekt for det Arbejde, der blev gjort i Nykøbing, og at han i sin Tale ved første Behandling havde udtalt sin højeste Anerkendelse over for dette Arbejde. Jeg maa da sige, at det var en noget mærkelig Form for Anerkendelse, idet alle Medlemmer af dette høje Ting uvilkaarligt fik det Indtryk, at Ministeren gennem sin Tale søgte at gøre dette Arbejde saa ringe som muligt.

Nu fik det være, hvad det var, hvis denne Tale ikke kom udenfor denne Sal, fordi man her nok kunde bedømme Ministerens Tale efter sit Værd. Men det, der er sket siden, er, at denne Tale er blevet slaaget op i adskillige Fagblade som den højeste Fagkundskab i dette Land, og at Gartneren i Nykøbing, der har gjort et stort Arbejde, har følt sig brøstholden, hvad man jo saa godt kan forstaa.

Ministeren søgte at give det Udseende af og var ogsaa inde paa noget af det samme i Dag, at det nærmest var et Fallitbo deroppe. Jeg vil da gerne spørge den højtærede Minister: Hvorfor har Rigsdagen ikke faaet et virkeligt Regnskab over denne Frugtplantage baade med Hensyn til Anlæg og alt andet indtil denne Dato? Naar man faar dette Regnskab, vil det vise sig, at Plantagen har givet Overskud i den Tid, den har eksisteret, og saa behøver man endda ikke at regne med den Værdiforøgelse, der har fundet Sted ved, at Træerne er meget mere værd, end da de blev plantet. Jeg vil gerne spørge Ministeren, hvorfor vi ikke har faaet disse Oplysninger.

Ministeren kunde allerede, da han holdt sin Tale, have forhørt sig hos Folk oppe paa Anstalten, og saa vilde det straks have set noget anderledes ud. Allerede 14 Dage efter at han havde holdt sin Tale, blev det oplyst, at der var solgt for 34 000 Kr., og nu er der den 28. Februar solgt for 45 000 Kr., foruden at der er et Lager deroppe til

Salg. Det virkelige Frugtsalg vil derved komme op paa 50 000 Kr.

Dette Arbejde synes jeg ikke man skal kimse ad her paa Rigsdagen. Man siger ganske vist fra anden Side, at man ikke kan overføre det saaledes, at naar der ligger 24 Td. Land, kan de give lige saa meget, men det har heller ingen paastaaet. Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, som der er blevet skudt paa i den Henseende, har heller ikke peget paa det. Han har sagt, at der ligger en Plantage deroppe, og at den er drevet godt, den giver et Overskud, og den virker ansproende paa Frugtavlens her i Danmark.

Den, der nu prøver paa at gøre det hele saa ringe, burde tænke paa, at det godt kan gøres nødigt, at der sker noget der. Jeg kan fra min Barndom huske en Mængde prægtige Frugthaver rundt omkring i Landet; men naar man nu gaar rundt, ser man ingen, de er forsvundet. Sagkundskaben, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt talte om, har siddet og arbejdet gennem Tidene, men Arbejdet har kun resulteret i, at vi har faaet Frugtsorter og Frugttræer, der ikke kunde taale vort Klima, og Frugthaverne er forsvundet. Her er der blevet leveret et Bevis for, at Frugtavl kan lykkes herhjemme, naar den passes, som den skal, og det har en ikke ringe Betydning, ikke mindst for de mange Tusinde Husmandshjem, der er oprettet i den senere Tid.

Derfor synes jeg, at den højtærede Minister, uden egentlig at gaa sin Ære for nær, i Dag kunde have staaet op og sagt: Efter at jeg havde holdt min Tale den 12. November, har jeg faaet Ting at vide, som jeg ikke den Gang kendte. Jeg er fuldkommen overbevist om, at den højtærede Minister har handlet i god Tro, han har faaet sine Indberetninger, som han har lagt frem for Rigsdagen, men disse Indberetninger gælder ikke i Dag, der er sket noget siden, der viser, at de er gale. Og den højtærede Minister burde da ikke have svaret Hr. Vilhelm Rasmussen, som han gjorde. Han burde have sagt: Jeg indrømmer, at den Gang, jeg holdt min Tale, forelaa der ikke de Oplysninger, der nu foreligger, og for saa vidt man fra anden Side har opfattet min Tale som et Angreb paa Hr. Hardy Hansen og det Arbejde, han har gjort, gør jeg ham min uforbeholdne Undskyldning. Jeg synes, det havde været bedre paa sin Plads end den Tale, Ministeren holdt.

Formanden: Jeg henstiller til de følgende Talere at fatte sig i Korthed, da vi